

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Aleksander Stępkowski

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie ze skargi D. S.,

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.
I ACa 1940/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 15 stycznia 2025 r.,

oddala skargę.

Aleksander Stępkowski

Mirosław Sadowski

Paweł Wojciechowski

UZASADNIENIE

Pismem z 26 listopada 2024 r. D. S. (dalej: „skarżący”) złożył skargę na
przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach
pod sygn. akt I ACa 1940/23. Skarżący wniósł o:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o sygn. akt
I ACa 1940/23 zawisłej przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach,
2. zasądzenie od Skarbu Państwa na jego rzecz kwoty w wysokości
6.000,00 zł,
3. zasądzenie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego – kosztów
niniejszego postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według
spisu kosztów oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

W uzasadnieniu Skarżący podniósł, iż pozwany – powód wzajemny V. K. wniósł w dniu 7 czerwca 2023 r. apelację. Odpis apelacji został doręczony powodowi – pozwanemu wzajemnemu D. S. dopiero w dniu 26 stycznia 2024 r. Odpowiedź na apelację została wniesiona do Sądu w dniu 8 lutego 2024 r. W dniu 22 lutego 2024 r. Sąd Okręgowy w Bielsku przedłożył ponownie akta w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach. Od tego czasu w sprawie nie zostały podjęte jakiegokolwiek czynności, pomimo, iż od wniesienia apelacji upłynęło 17 miesięcy, a od ostatniej czynności podjętej przez Sąd w sprawie - 10 miesięcy. Skutkiem nie podejmowania przez Sąd I instancji czynności w sprawie jest pozostawanie niniejszej sprawy *de facto* w stanie zawieszenia, co przekłada się negatywnie na sytuację powoda, który nie może realizować swoich uprawnień.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest niezasadna i zasługiwała na oddalenie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Ustawa nie określa terminu, po upływie którego następuje przewlekłość postępowania. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że stan taki będzie miał zasadniczo miejsce w przypadku bezczynności sądu drugiej instancji w zakresie wyznaczenia terminu rozprawy apelacyjnej, przekraczającej 12 miesięcy (tak np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 9 stycznia 2019 r., I NSP 4/18; z 10

czerwca 2020 r., I NSP 67/20; z 21 lutego 2018 r., III SPP 3/18). Jednocześnie należy zaznaczyć, że dla oceny, czy w danej sprawie doszło do przewlekłości postępowania, znaczenie ma nie tylko sam sztywny upływ czasu, ale wymagają również rozważenia wszystkie okoliczności wpływające na przebieg danego postępowania – w tym również podejmowane przez sąd czynności oraz postępowanie skarżącego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że przewlekłość postępowania może nastąpić zarówno wtedy, gdy sąd nie podejmuje żadnych czynności, jak i wtedy, gdy je podejmuje, ale są one nieprawidłowe i w ich następstwie dochodzi do zwłoki w rozpatrzeniu sprawy (np. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 lutego 2016 r., III SPP 53/15).

Jak wynika z akt niniejszej sprawy - akta wraz z apelacją oraz odpisem apelacji wpłynęły do Sądu Apelacyjnego w Katowicach w dniu 22 lutego 2024 r. Zatem jak słusznie podkreśla skarżący, na dzień sporządzenia przedmiotowej skargi nie upłynął jeszcze termin 12 miesięcy od ostatniej czynności podjętej przez sąd, zaś z akt sprawy wynika, iż termin rozprawy apelacyjnej wyznaczony został na dzień 27 stycznia 2025 r.

Zdaniem Sądu Najwyższego, na podstawie wyżej wskazanych okoliczności sprawy, nie można stwierdzić bezczynności ani opieszałości Sądu Apelacyjnego w Katowicach, gdyż nie wystąpiły odstępstwa od czasu zwyczajowo koniecznego do wykonania czynności niezbędnych do rozpoznania sprawy skarżącego. Analiza akt prowadzi do wniosku, że – wbrew twierdzeniom skarżącego – w sprawie były podejmowane odpowiednie czynności zmierzające do jej rozpoznania. Zatem nie można uznać by okres ten prowadził do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w pkt 1 sentencji.

Aleksander Stępkowski Mirosław Sadowski Paweł Wojciechowski

ł.n

r.g.

